

Какво всъщност наричаме любов? Дали това е съвкупността от чувства, обладали ни през целия ни живот? Дали сърцето ни подвежда? Дали разума ни спира?

Любовта е тази, която осмисля живота. Когато човек умее да обича, той се чувства неописуемо щастлив и доволен от себе си. Дълбоки промени настъпват с цялото съзнание, ум и сърце на обичащият човек. Светът му се струва по-добър и той мисли позитивно дори върху негодите в живота си. Любовта се проявява като стремеж, като чувство, като сила. Любовта е и разумност - иска се и разум за да обичаш, но според мен един по-различен вид разум, разум на сърцето, разум на душата. Любовта е новата разумност, която ще развием в отношенията, в сърцата си.

Силата на любовта е тази, която съгражда, която твори, която пречиства всичко в душите, сърцата и умовете ни.

Светлината влиза в душата на обичащият човек, преобразява го, сърцето сякаш бие лудо, но истинския разум, понякога се намесва и те дърпа назад.

Кого да избереш - сърце, пълно с любов и емоции, или онзи разум на възрастен човек, премислящ всяка стъпка и действие?

ИЗБОРА Е ТРУДЕН! Ще избира сърцето..... За мен истинската, чистата любов е тази, която се ражда в душата, тя е смисъла на живота. Обичаш ли, - значи живееш! Любовта - тя е и моя свят, тя е всичко, заради което правя компромиси. Има изпепеляваща сила, кара те да се усмихваш на света и гледаш на живота като с "розови очила".

Дано избора ми е прав! Дано сърцето ми не ме предаде! Любовта дава нещо повече от това, което можеш да дадеш или направиш външно на човека. Любовта си има една, по-велика, по-дълбока вътрешна страна, в която се надявам да е скрит и разум на сърцето.

Когато се обичат, хората предават настроенятия си един на друг. Когато между двама души съществува известно подобие, те взаимно предават своите мисли и чувства. Каквото мисли и чувства единият, ще го мисли и ще чувства и другият.

Ще избира сърцето.....!!!!!!!!!!!!!!

Разумът ще почака, макар, че все се мисля, че и той има място в сърцето!!

Свободата, Санчо

"Свободата, Санчо, е едно от най-ценните блага, с които небесата даряват хората. С нея не могат да се сравнят нито съкровищата, които крие земята, нито тези, които таи морето. За свободата, както и за честта, може и трябва да се жертва животът"

Свободата е един от най-големите подаръци, които получаваме, още с раждането си, но тя може да ни бъде отнета много лесно, ако ние не я оценим и се оставим да бъдем поставени в робство, не само физическо, но и духовно. Всеки сам е господар на съдбата си, всеки решава как да постъпва с живота си и как да използва своята свобода, защото тя му принадлежи. Да постъпваш по най-правилния начин, без да застрашаваш правото си, както и това на другите, да притежаваш своята свобода, не винаги е лесно, но усилията си заслужават, за да може един ден, когато дойде време да си направиш равностметка, да си доволен, че си преодолял много изпитания, но въпреки всичко си отстоял себе си, защото точно това е същността на свободата, да постъпваш по най-правилния начин, независимо от обстоятелствата, да си готов да жертваш и да не се поддаваш на страха. Роб е човек, който приема нещата такива, каквито са, който се движи по-общо приетото дори това да нарушава собствените му права и който не прави нищо, за да променя положението в което се намира, а просто се оставя нещата, да се случват. Още в древногръцката митология, в мита за Прометей, е показано, че свободата никога не може да ти бъде отнета на сила, ако ти си достатъчно силен и убеден, че това, което си направил е правилно, завързан за скалите, той може да е загубил физическата си възможност да се бори, но съзнанието и съвестта му си остават лично негово притежание и точно заради това, той е така жестоко наказан. Могат да имат тялото, но не и душата, а точно тя е най-ценното, което притежава един човек и ако загуби нея губи самия живот, оставяйки празен и безполезен. Робите са като кукли на конци, без собствени ценности, които са приели ситуацията в която се намират и не правят нищо, за да я променят. Вярно е, както е казал Жан-Жак Русо, че "Човек се ражда свободен, но навсякъде е във вериги", но ти сам решаваши дали да се оставиш тези вериги да те стягат все повече с всеки изминал ден, дали да се подчиняваш на обществени норми, които всички покрай теб спазват, макар и знаейки, че не са правилни, но само ако ги следват ще бъдат наречени от другите "свободни" макар че сами усещат робското в душите си или с други думи, дали да бъдат роби на собствената си свобода. Всеки решава сам за себе си, понеже живота е единствено лично притежание и никой няма право да го отнема, както и правата върху него.

Знаменитите думи на рицаря Дон Кихот: “ Свободата, Санчо, е едно от най-ценните блага, с които небесата даряват хората .С нея не могат да се сравнят нито съкровищата, които крие земята, нито тези, които таи морето. За свободата, както и за честта, може и трябва да се жертва животът и, обратно, лишаването от свобода е най-голямото зло, което може да сполети човека” са осмисляни от Санчо Панса в многобройни изпитания, за да се превърнат в негово житейско кредо. Тези двама обикновени хора тръгват на борба за свобода, въпреки, че се раждат в епоха създала светата инквизиция. Оръжията им са жалки, но вярата им и готовността им за саможертва са безгранични. Така в една епоха на умряло рицарство те желаят да живеят като рицари. Двата образа са неразделна двойка, която ще остане завинаги в световната литературна класика. Безсмъртните мисли на Сервантес в изказ на свободолюбивия дух на неговия герой си струват да бъдат запомнени от всеки човек, защото съм убедена, че над всичко, което ни трябва , за да бъдем щастливи и пълноценни като хора стои СВОБОДАТА!

Общовалидни и до днес, пренесените през вековете човешки ценности и добродетели на героя Дон Кихот могат да бъдат откривани в обкръжението ни. Във всеки от един нас се крие един Дон Кихот, само че все ощес неизвестни подвизи!

Понякога,за да запазиш свободата си,изисква да понесеш много болка,да рискуваш да бъдеш неразбран и наказан за дързостта си,но ако не го направиш оставаш сам срещу собствения си съд,а това вярвайте,е много по-страшно,да усетиш,че си роб и че си се примирил с това.

.